

2007:24

**Interpellation av Margareta Johansson (v) om
flyktingars bostadssituation i Stockholms stad**

Dnr 333-905/2007

Under februari 2007 har (v) kartlagt antalet flyktinghushåll med introduktionsersättning vid berörda stadsdelsnämnder. Kartläggningen har genomförts genom kontakt med flyktinghandläggarna i Kista, Rinkeby, Spånga-Tensta, Hässelby-Vällingby, Skärholmen och Vantör. Sistnämnda stadsdelsförvaltning ansvarar för flyktinghandläggningen i de fyra sydostligaste stadsdelsförvaltningarna, dvs. Vantör, Farsta, Skarpnäck och Enskede-Årsta.

Det sammanlagda antalet flyktinghushåll var enligt kartläggningen 1 563. Antalet personer är givetvis betydligt högre, eftersom många av hushållen består av flera personer. Många av de ensamstående väntar dessutom på sina familjer, och antalet personer förändras därmed dagligen. Något exakt antal personer har därför inte gått att fastställa.

För närvarande pekar allt på att flyktingarnas antal kommer att öka, och de flesta flyktingar som kommer till Sverige söker sig till storstadsregionerna, alltså bland annat till Stockholm.

Under kontakten med flyktinghandläggarna har det framkommit, att flyktingarnas bostadssituation i Stockholm är mycket svår. Flyktingarna har alltför kort kötid hos bostadsförmedlingen och vanligen alltför låga eller osäkra inkomster för att komma i fråga för en bostad med förstahandskontrakt. De flesta bor under mycket osäkra förhållanden korta tider i andrahandsbostäder eller inneboende hos släktingar eller vänner, tills situationen blir ohållbar på grund av extrem trångboddhet eller andra påfrestningar. Att inte ha ett tryggt boende och tvingas flytta runt upprepade gånger får givetvis konsekvenser för dessa hushåll. Många flyktingar lider av t.ex. posttraumatiskt stressyndrom och andra krigsskador. Konsekvenserna av otryggt boende är ytterligare en belastning för dessa människor.

Barnens situation i detta sammanhang måste särskilt uppmärksammas.

De genomgångsbostäder för flyktingar staden tillhandahåller genom Stiftelsen Hotellhem är förbehållna personer och hushåll som av medicinska skäl

eller pågående behandling inte kan erbjudas boende i andra kommuner i landet och inte själva kan ordna sitt boende. Ansökan om boende i genomgångsbostäderna utreds, och det krävs bl.a. läkarintyg av de sökande. Genomgångsbostäderna utgör för övrigt bara en otillfredsställande nödlösning, avsedd för kortare tid, men boendetiden har för vissa hushåll varit 3-4 år.

Mot bakgrund av ovanstående vill jag fråga ansvarigt borgarråd:

1. Vilka åtgärder ämnar borgarrådet vidta för att förbättra möjligheterna för flyktinghushållen att få ett tryggt boende i staden?
2. Hur påverkar den borgerliga bostadspolitiken med bland annat omvandling av hyresrätter till bostadsrätter flyktinghushållens möjligheter att få ett förstahandskontrakt?
3. Anser borgarrådet att det är förenligt med FN:s konvention om barnets rättigheter att barnfamiljer i praktiken är hemlösa och tvingas flytta runt mellan olika osäkra boenden? Om inte, vilka åtgärder ämnar borgarrådet vidta?

Stockholm den 5 mars 2007

Margareta Johansson